

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-90 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 270. Decyzja Ministra Przemysłu i Handlu po porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 czerwca 1938 r. ustalająca prawo do ulg przedsiębiorstwa „Zjednoczenie Elektrowni Okręgu Radomsko-Kieleckiego, Sp. Akc. w Warszawie”.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

270.

DECYZJA MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

po porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 czerwca 1938 r.

ustalająca prawo do ulg przedsiębiorstwa „Zjednoczenie Elektrowni Okręgu Radomsko-Kieleckiego, Sp. Akc. w Warszawie”.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) ustalając, że spółce: „Zjednoczenie Elektrowni Okręgu Radomsko-Kieleckiego, Sp. Akc. w Warszawie”, działającej na mocy uprawnień rządowych: Nr 151 z dnia 28 maja 1931 r. i Nr 339 z dnia 27 października 1937 r., obejmujących całkowity obszar Okręgu Elektryfikacyjnego IX, Radomsko-Kieleckiego, ustalonego rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 156), służy od dnia ogłoszenia niniejszej decyzji w Monitorze Polskim przez lat 10 (dziesięć) a w zakresie działalności spółki na obszarze określonym w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 329) — przez lat 15 (piętnaście) prawo do korzystania z ulg, wymienionych w art. 2 powołanego rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji, z wyjątkiem zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

W szczególności ulgi w zakresie państwowego podatku przemysłowego od obrotu, po upływie dziesięcioletniego okresu, w ciągu którego cały obrót spółki będzie wolny od tego podatku — przysługiwać będą wspomnianej spółce na przeciąg pozostałych lat pięciu jedynie w odniesieniu do obrotów, uzyskanych z działalności przedsiębiorstwa spółki na obszarze, określonym w art. 5 cytowanego rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych.

O ile chodzi o państwowy podatek dochodowy, to po upływie dziesięcioletniego okresu, w ciągu którego cały dochód spółki będzie wolny od tego podatku — dochód ten dzielony będzie w ciągu pozostałych pięciu lat na dwie części w stosunku do obrotów, uzyskanych na obszarze określonym w art. 5 powołanego rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych i na pozostałym obszarze uprawnień spółki, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszej decyzji. Część dochodu podatkowego, przypadająca na obroty uzyskane na obszarze określonym w art. 5 cytowanego rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych, będzie korzystala nadal, t.j. na pozostałe lat pięć, ze zwolnienia od po-

datku dochodowego, natomiast pozostała część stanowić będzie podstawę do wymiaru tego podatku.

Ulg w zakresie opłat stemplowych, przewidziane w art. 2 ust. (1) pkt. 1 i 2 powołanego rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji, dotyczą pism, sporządzonych od dnia ogłoszenia niniejszej decyzji w Monitorze Polskim.

Z chwilą ogłoszenia tej decyzji wszystkie ulgi, ustalone na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 329) i ogłoszone postanowieniem z dnia 17 kwietnia 1930 r. (Monitor Polski Nr 114, poz. 164), zostają uchylone. O ile jednak chodzi o opłaty stemplowe, powołane postanowienie z dnia 17 kwietnia 1930 r. będzie stosowane — zgodnie z art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) — tylko o tyle, o ile wymieniona spółka akcyjna przed dniem ogłoszenia decyzji niniejszej w Monitorze Polskim uzyskała na mocy powołanego postanowienia prawo do ulg poszczególnych, przewidzianych w art. 6 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 329).

Za Ministra Przemysłu i Handlu:

(—) Adam Rose,
Podsekretarz Stanu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Dn. 2 lipca P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął przedstawicieli Komitetu Organizacyjnego Pierwszego Zjazdu Szpitalnictwa w Polsce w osobach: przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego dyrektora Instytutu Oftalmicznego prof. dr Władysława Henryka Melanowskiego oraz członków: dr Jerzego Zaleskiego i dr Tadeusza Welfiego oraz płk. dr Jana Garbowskiego. Delegacja prosiła Pana Prezesa Rady Ministrów o objęcie protektoratu nad Pierwszym Zjazdem Szpitalnictwa w Polsce, który odbędzie się w październiku b. r.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych.

W dniu 1 b. m. nastąpiła w M. S. Z. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, dotyczącej żeglugi i spławu, podpisanej w Kownie dnia 14 maja 1938 r.

Wymiany tej dokonali: ze strony polskiej P. J. Szembek, Podsekretarz Stanu w M. S. Z., ze strony litewskiej p. K. Skirpa, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Republiki Litewskiej w Warszawie.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Wojskowych.

Dnia 1 b. m. bawiący w Tallinie gen. Stachiewicz odbył w godzinach przedpołudniowych przejażdżkę na pokładzie torpedowca wzdłuż wybrzeży koło Tallina. O godz. 13-ej odbyło się w poselstwie polskim śniadanie na cześć gen. Stachiewicza. W godzinach popołudniowych gen. Stachiewicz przyjął przedstawicieli prasy estońskiej, którym złożył następujące oświadczenie:

„Przybyłem do Tallina — mówił gen. Stachiewicz — celem oddania wizyty, którą w roku

ubiegłym złożył w Polsce szef sztabu estońskiego, gen. Reek, z którym podczas tych odwiedzin miałem sposobność zadzierzgnąć więzy prawdziwej przyjaźni. Miło mi jest, że korzystając z okazji, mogłem osobiście zapoznać się z doskonałą armią estońską, którą tradycyjna sympatia łączy z armią polską. Nadzwyczaj gościnne przyjęcie zgotowane mi tutaj i serdeczność, z jaką otaczany jest w Estonii mundur żołnierza polskiego, dowodzą najlepiej, jak głęboko zakorzeniła się przyjaźń w sercach obu narodów. Miałem zaszczyt spotkać Waszego Wielkiego Wodza gen. Laidonera. Przyjęty byłem na audiencji przez P. Prezydenta Paetsa w jego letniej rezydencji. Serdeczność, z jaką się spotkałem, będzie jednym z najmiłszych moich wspomnień. Zwiedziłem część Waszego kraju i z nieklamany wzniesieniem podziwiałem pomniki, które wzniesiście ku chwale żołnierzy poległych w bojach o wolność. Zetknąłem się z armią estońską i niektórymi urządzeniami obronnymi oraz z szeregiem dziedzin życia gospodarczego Waszego kraju. Sprawilo mi to nieklamany radość, jako żołnierzowi, któremu zawsze miło jest widzieć dobre wojsko, i jako Polakowi, którego cieszy siła i rozkwit zaprzyjaźnionego narodu estońskiego, stojącego zarówno jak i Polska na straży pokoju w tej części Europy. Zachwycony jestem stanem Waszego przemysłu, który podziwiałem w miejscowości Kiwioli. Tak doskonale postawiona wytwórczość podstawowych zarówno dla obronności jak i gospodarstwa narodowego produktów wzmacnia Wasze siły i niezależnia od zagranicy. W toku zaledwie kilkunastu lat potrafiście kraj zniszczony przez wojnę przekształcić we wzorowo zagospodarowane państwo. W czasie rozmów, które miałem sposobność przeprowadzić z wodzami Waszej armii, stwierdziłem najzupełniejszą zgodność poglądów i pogłębiło to jeszcze bardziej moje dotychczasowe przekonanie, że nic nas nie dzieli, a bardzo wiele nas łączy.

Oto garść wrażeń, które wywożę z gościnnej ziemi estońskiej i nie mogę pominąć okazji, by złożyć gorące podziękowanie za przyjęcie, którego doznałem”.

Dnia 1 bm. o godz. 18 gen. Stachiewicz odleciał z Tallina samolotem do Helsinek, żegnany na lotnisku przez te same osoby, które go witały. O godz. 19 gen. Stachiewicz przyleciał do Helsinek, witany na lotnisku przez szefa sztabu głównego wojska fińskiego gen. Oesch, członków poselstwa polskiego i generalicję fińską. Kompania piechoty oddała honory wojskowe. Gen. Oesch wydał wieczorem obiad na cześć gen. Stachiewicza.

W sobotę, dnia 2 bm., bawiący w Helsinkach szef Sztabu Głównego, gen. Stachiewicz, złożył przed południem wizyty oficjalne: szefowi fińskiego sztabu generalnego gen. Oesch, naczelnemu dowódcy armii fińskiej gen. Oestermannowi, posłowi R. P. Sokolnickiemu, urzędującemu ministrowi obrony premierowi Cajanderowi oraz urzędującemu ministrowi spraw zagranicznych Volonnaa.

O godz. 12 gen. Stachiewicz złożył wieniec na grobie poległych bohaterów wojsk fińskich z czasów walk o niepodległość.

O godz. 12 min. 30 rewidzowali gen. Stachiewicza: gen. Oesch, gen. Oestermann, premier Cajander, poseł Sokolnicki oraz minister Volonnaa.

O godz. 13 naczelny dowódca armii fińskiej gen. Oestermann podejmował gen. Stachiewicza i jego swięte śniadaniem w kasynie Brando. Po śniadaniu gen. Stachiewicz zwiedził umocnienia obronne w okolicach Helsinek.

O godz. 17 marszałek Finlandii Mannerheim podejmował gen. Stachiewicza herbatką w swej prywatnej willi. Przy tej okazji marszałek Mannerheim wręczył gen. Stachiewiczowi wielką wstęgę orderu Białej Róży oraz udekorował komandorią orderu „Białej Róży” płk. Jaklicza i attaché wojskowego R. P. w Finlandii ppłk. Łosia, zaś krzyżem oficerskim rtm. Horocha.